

NAJVEĆI SUDAR HRVATA I SRBA

Povijesna sudbina nas je sastavila, put rastavio, a od sad će nas spajati sudari na sportskim međunarodnim igrama.

Već je ranije bilo nekoliko susreta: nogometni Croatia - Partizan, košarkaški Cibona-Partizan, te dvoboj hrvatsko-srpskih rukometaša i vaterpolista, ali onaj najveći slijedi u ovoj godini: dvoboj nogometnih reprezentacija Hrvatske i Srbije.

Biti će to u sklopu kvalifikacionih susreta za završnicu Europskog Nogometnog Prvenstva, koje se igra 2000-te godine. Kocka nas je svrstala u istu skupinu. Kvalifikacije počinju u rujnu ove godine, a kojeg datuma će se igrati ta dva po mnogočemu velika susreta, jedan u Zagrebu, drugi u Beogradu, znat će se 20 veljače, kad će se obaviti raspored protivnika u Skoplju.

49 zemalja svrstano je u devet skupina. Pobjednici idu direktno u završnicu, te jedna drugoplasirana reprezentacija s najboljim rekordom, dok će preostalih osam drugoplasiranih reprezentacija od četiri para u dva međusobna susreta dati četiri preostala sudionika završnice Euro 2000.

Skupina B: Hrvatska, Makedonija, Malta, Republika Irska, SRJ.

Ako se po jutru dan poznaje, u tom slučaju ova godina će biti porazna za hrvatske sportaše. Rezultat je to prvih nastupa vaterpolista i tenisača na vrućem tlu Australije, koji su krivom nogom zakoračili u Novu godinu.

Vaterpolo reprezentacija Hrvatske, na Svjetskom prvenstvu u Perthu, potpuno podbacila, što više igrom i rezultatima razočarala. Iako je vodstvo reprezentacije i igrači pred nastup obećalo jednu od medalja, na kraju se morali pomiriti s utješnim devetim mjestom, što je svakako ispod svih očekivanja i mogućnosti današnjeg sastava.

Goran Ivanišević, najbolji tenisač Hrvatske, nakon blijedih rezultata u prošloj godini, prvim nastupom u ovoj i na prvom Grand

Slam turniru "Australian Open" u Melbourneu, nije najavio ništa bolju sezonu. Posrnio je već u prvom kolu, gdje je poražen od Nizozemca Siemernika.

U ženskoj konkurenciji na ovom turniru Hrvatska je imala dvije predstavnice. Već veteranu Ivu Majoli, te mladu i perspektivnu 15-godisnju Marijanu Lucic. Nakon što su obje igračice uspješno prošle prvo kolo, kocka je odlučila da se u drugom kolu sastanu međusobno. Da se zna tko je starija i iskusnija sestra Iva je bila pobjednica u dva seta 7:5 i 6:4. Šteta, jer da nije bilo ovog obračuna, vjerojatno bi i Mirjana igrala još koje kolo.

Martin Latinčić

AP PHOTO

CLASH OF CROATS: Iva Majoli takes out compatriot Mirjana Lucic 7-5, 6-4.

C8 THE TORONTO STAR Thursday, January 22, 1998 ★

CIRKULAR JE VJESNIK HRVATSKE ZAJEDNICE U TORONTU I OKOLICI.
Glavni i odgovorni urednik - Valentina Krčmar,
Adresa: 1137 Centre Street, Thornhill, Ont. L4J 3M6
Telefon : (905) 738 - 0053 Fax: (905) 738 - 9221

Broj 4.

24. Siječanj 1998

Cijena \$1.00

HRVATSKI - CROATIAN CIRKULAR

GLASILO HRVATSKE ZAJEDNICE
TORONTA I OKOLICE

OSNIVAČ: ING. ZVONIMIR MEKINDA - god.1993.

U OVOM BROJU :

- President Tudman's Christmas message p. 1
- Vijesti iz Toronta p. 2
- President Tudman's New Year Message p. 3
- News in English p. 4-5
- Političke Vijesti p. 6
- Vukovar p. 7-9
- Fond Slavonije p. 10
- Knjige p. 11-12
- Hrvatski Jezik p. 13
- Komentari i Poruke p. 14-15
- Šport p. 16

Kupujte i širite Vaš

CIRKULAR

PRESIDENT TUĐMAN'S CHRISTMAS MESSAGE

Dear Croats at home and abroad, citizens of Croatia, and foreign nationals residing in Croatia: The Croatian people have always seen the Christmas and New Year's holidays as a time of peace, joy, accord, and love and a time to enjoy the warmth of the family home and the homeland hearth.

This year these festive days have an added importance because the last part of the occupied territory of Croatia, the Danubian region, and the symbol of the Croatian people's resistance, Vukovar, is peacefully returning to the fold of the homeland. The implementation of sovereignty over the entire state territory completely fulfills the centuries-old dream of the Croatian people—a free, independent, and democratic Croatian state has been established for all time.

We now face the task of building a prosperous homeland, a land of progress and plenty, of peace and work, law, truth, human liberties, mutual solidarity, and social justice.

In this hope and with full confidence in the fulfillment of these goals, I wish you a happy Christmas and New Year and all the best in the new 1998: To all victims of the war; all those who have lost their closest ones; all war disabled; all partici-

pants in the victorious homeland war; all refugees who are finally returning to their homes after years of anticipation and suffering; all those who will soon again feel the warmth of home; all Croatian soldiers and policemen who are honorably and unselfishly performing their duties; all Croatian families, children, and youth; all Croatian citizens at home, who with their entrepreneurship and creativity, their labor in the fields and factories, in education, culture, and science, in the state administration and in social and health services, are investing efforts in the development and reconstruction of a free and democratic Croatia, and who with their toil are securing a better future for both themselves and their progeny; all pensioners whose work has earned them a peaceful and secure retirement; all Croats abroad

whom the homeland is keenly awaiting; all members of UNTAES who are leaving Croatia, but who in cooperation with our authorities contributed to Croatia's peaceful return to its borders on the Danube, mentioned in *Lijepa Naša*; all those who celebrate the holiday of peace; all Croatian citizens; all foreign nationals in Croatia; and all people of goodwill the world over; I wish a happy Christmas and a prosperous 1998.

[Message delivered on December 23, 1997]

Vijesti iz Toronta i Okolice

GODIŠNJA SJEDNICA KANADSKO- HRVATSKOG KONGRESA ZA TORONTO I OKOLICU

MISSISSAUGA - Kanadsko- hrvatski Kongres za Toronto i okolicu održati će svoju godišnju sjednicu u Nedjelju 29. Ožujka, 1998 godine u 3 sata poslije podne u dvorani Hrvatske Katoličke Župe Hrvatskih Mučenika u Mississaugi, koja se nalazi na 4605 Mississauga Road .

Sve udruge i organizacije koje su članovi Kongresa će izabrati svoj novi odbor za 1998 godinu, tako da novi odbor će biti u stanju sudjelovati na skupštini **Kanadsko hrvatskog kongresa**, koja će se održati pod konac Travnja 1998 godine u Oakvillu, Ontario.

U TORONTU PRVI GODIŠNJI BANKET U 1988. GODINI.

Kanadsko-Hrvatski Kongres u Torontu i okolici priređuje u **subotu, 6. Veljače, 1998**, svoj prvi banket, koji će se održati u dvorani - Croatia Banquet Hall, koja se nalazi na 1989A Dundas Street East, Mississauga, Ontario. Početak je u 7 i 30 P.M.

Cijena Ulaznica je \$50.00 po osobi, ali će se dobiti \$40.00 potvrda za "Income Tax" ili porez na zaradu. Studensta ulaznica je \$25.00 po osobi.

Čisti dobitak biti će upotrebljen u korist **održavanja hrvatskog jezika na sveučilištu u Torontu**. Organizira se velika tombola, do sada najveća u Torontu i okolici, sa brojnim i izvrsnim predmetima. Pored toga i plesna glazba, i mali ali interesantan program sa večerom. **Nemojte propustiti ovaj banket, i dodite svakako !**

UMRO JE STJEPAN ČEH

Sa žalosti objavljujemo ovu vijest, jer je "Steve" bio dugogodišnji dobrovoljni radnik u hrvatskoj zajednici u Torontu. Nakon trigodišnje bolesti, umro je u Torontu, a njegovo tijelo je sahranjeno Hrvatskoj u gradu Jastrebarskom, njegovom rodnom mjestu. Steve je ostavio mnogo raztuženih prijatelja i suradnika.

"Steve" je uvijek bio pun energije u životu, koja se je odrazila u njegovom sudjelovanju u svim hrvatskim vrijednim akcijama. Od prvih dana bio je član Hrvatske Kreditne Zadruga, hrvatske Župe i sudjelovao je i pomagao sve, ne samo pojedince nego i hrvatska društva i organizacije.

Kao čestitom Hrvatu želimo mu pokoj vječni u Domovini Hrvatskoj !

FORMALNI PLES

Hrvatski Sudentski Savez organizira svoj "formalni ples" na 31. Siječnja 1998 u Croatia Banquet Hall.

Ulaznice su \$30.00 po osobi a mogu se nabaviti kod predstavnika Studentskog Saveza.

DRUŠTVENA POMOĆ

CROATIAN COMMUNITY SERVICES je u mogućnosti ponuditi financijsku pomoć zainteresiranim odraslim studentima, da bi završili višu školu ili fakultet. Za prijavnicu nazovite **(905) 270 - 7887**.

U našem uredu možete koristiti kompjuter, printer, fax, "copier" i Internet pri traženju posla. Svladavajte osnovne upotrebe kompjutera uz našu pomoć, - naučite Windows 95, MS Word, MS Exel, Corel, Word Perfect 7, Internet basics.

Sve naše usluge su besplatne !

PORUKA UREDNIŠTVA

Umoljavaju se Udruge i pojedinci da nam pošalju na vrijeme obavjesti o svojim aktivnostima, tako da možemo na vrijeme obavjestiti naše čitatelje o događajima u našoj zajednici. Isto tako primamo čestitke i druge obavjesti. Obavještavamo naše poslovne ljude da uz malu naplatu uvrstavamo i oglase. Dakle, poslovni ljudi, javite se sa oglasima, time pomažete "Cirkular" !

PRETPLATA NA "CIRKULAR"

Molimo vas da se pretplatite na "Cirkular", jer s time pomažete naše napore kako bi tiskali nama toliko potreban "Cirkular" sa vjestima iz Toronta i okolice, vijesti iz svijeta i Hrvatske i druge kulturne ili športske vijesti. Pretplata je \$30.00 na godinu, koja uključuje i poštarinu. Pošaljite svoju pretplatu sa imenom, prezimenom i adresom na "Cirkular"

CIRKULAR JE VJESNIK HRVATSKE ZAJEDNICE U TORONTU I OKOLICI.

Glavni i odgovorni urednik - Valentina Krčmar,
Adresa: 1137 Centre Street, Thornhill, Ont. L4J 3M6
Telefon : (905) 738 - 0053 Fax: (905) 738 - 9221

humor

Kaže "Slobo" da nije u stanju potpisati vojnu kapitulaciju, jer mu je narod nepismen".

PORUKA HRVATSKOG SVJETSKOG KONGRESA

Blagoslovljen i cedit Bozic i sretnu Novu godinu

Izvrzni odbor HSK-a
Josip Ante Sovulj, glavni tajnik

PS. Molimo sve duznosnike SO HSK-a da ispred svojih nacionalnih kongresa (po mogucnosti i ispred podruznica i ostalih tijela nacionalnih kongresa) upute prigodne poruke i podrške hrvatskim zatvorenicima u Hague i u americkim zatvorima. Za ovu potrebu upucujem Vam njihova imena i adrese.

Zatvorenici u Hague (uz ime potrebno je napisati naznaku "Detainee"):

Tihomir Blaskic, Drazen Erdemovic, Zlatko Aleksovski, Dario Kordic, Mario Cerkez, Ivan Santic, Pero Skopljak, Zoran Kupreskic, Mirjan Kupreskic, Vladimir Santic, Drago Josipovic, Marinko Katava, Dragan Papic.

Adresa svih zatvorenika u Hague: **Aegon Building, Churchillplein 1
2501 EW, The Hague, Netherlands**

POVLACENJE CETIRI OPTUZNICE - U medjuvremenu Hague prekida postupak protiv Marinka Katave, Pere Skopljaka, Ivana Santica i preminulog Stipe Alilovica.

Zatvorenici u Americi:

Milan Bagaric, # 02650-016,	P.O. Box 5000, Pekin.	IL 61555-5000
Zvonko Busic,	P.O. Box 1000, Lewisburg.	PA 17637
Ivan Cale, # 02558-054,	Bldg. 5741-3, P.O. Box 2000, Fort Dix East.	N.J. 08640
Ante Ljubas, # 89329-024,	AUS 3150 Horton Rd.,	Fort Worth, TX 76119
Ranko Primorac, #73798-012,	Unit-YUMA, 37910 N.45 th Ave,	Dept. 1700, Phoenix, AZ 85027-7055

Josip A. Sovulj, gl. Tajnik HSK-a

PISMA UREDNIŠTVU ...

Primili smo par pisama. S obzirom da su ovo posebna pisma mislim da bi trebalo da i Vi, dragi čitaoci, čujete što nam je napisano. Prvo pismo, t.j. čestitka stigla je iz Zagreba od obitelji našeg osnivača pok. Gosp. Mekinde. Njegova nećakinja piše:

"Vijest o nastavku rada za "Cirkular" bila mi je najdraža vijest iz Kanade i pravi poklon za Božić. Umnožila sam ga i dala gostima na Božićnom rucku. Svi Vam od srca zahvaljuju na velikom trudu i ljubavi, a ja Vam uz to želim da Vas i u Novoj godini održi taj divni entuzijazam i zdravlje...."

Teško je nešto nadodati na ovih par prekrasnih riječi, osim hvala na povjerenju. Što se tice entuzijazma, toga ima čak i previše, no kako ja stalno ističem: amateri smo, treba nam podrška i povjerenje. Glavno je da san i ljubav pok. Gosp. Zvonka Mekinde ide dalje. Time ja otplaćujem dug prijatelju.

Drugo pismo je od čitateljice iz Toronta R. S. Piše nam: ... *Thank you for Circular. I finished it in a jiffy!*(Is Circular so short? Editor) *You are getting better, yet I thought the first issue was very good! Keep going, you have a good potential, so just uncover it. I like it more every time...*"

Since the letter was in English, the response is also in English. Thanks for very kind words. We really hope that Circular is getting better and better. Perhaps I should take this opportunity to mention one thing: since I started editing Circular my respect for late Mr. Mekinda has really grown. Long and hard work is needed to complete one issue for the print. Although I am much younger than late Mr. Mekinda was, I find myself exhausted by the time the copy is ready for the print. Thus I can imagine how he felt. He was really special, because it takes so much out of a person to publish Circular three times a month, and in his age! Thus I will again use this opportunity to thank the late Mr. Mekinda for all his work. We do really miss you.

Valentina

KOMENTAR:

Glazba je veoma važan dio mog života, jedan od najvažnijih, zato zaista obraćam pozornost na sve ono što se tice glazbe. Ove godine bila sam na dočeku Nove Godine u Croatia Klubu, gdje je svirao ansambl iz Hrvatske "Dečki z bregov". Mi smo imali zaista dobro društvo, i iako smo otišli dosta rano, bilo nam je lijepo. Ali, ovaj komentar nije o tome kako smo proveli doček Nove godine, već o glazbi koja nas je uveseljavala.

Da se razumijemo, "Dečki z bregov" su zaista bili dobri. Svirali su pjesme širom Hrvatske, sve ono što nam je tako drago. Svi smo pjevali s njima s radošću, ali tada i dan kasnije razmišljala sam o našim zabavnim ansamblima iz Toronta i okolice, koji nisu bili pozvani da sviraju na ovom ili drugim dočecima Nove Godine. Mi Hrvati smo koji puta čudni: radije ćemo slušati neko dosta poznato ime iz Hrvatske, iako imamo po kvaliteti potpuno jednake, čak možda bolje zabavne ansamble tu, pored nas u Torontu ili Mississaugi. Možda je to vodilo organizatore dočeka Nove Godine, i to ne samo Zagorce, već i druge, jer rijetko je tko imao naše dečke, iz naše sredine. Sjećam se jedne večeri "Bedem ljubavi" kad su svirali Kristali, a pjevao je Ivica Hajsan. Mislim, a to mi je kasnije i potvrđeno od drugih, da su zaista bili izvrsni. Sjećam se istog pjevača i njegovog Slavenskog bečarca na prvoj proslavi Dana Državnosti kao dijela programa plesnog ansambla Hrvatska. Još danas mi zvoní njegova fantastična izvedba u ušima! On svakako nije jedini. Sjetimo se zaista izvrsnog zabavnog ansambla "Treći Stupanj". Ja zaista ne namjeravam navoditi sve naše zabavne ansamble, ali mislim da je vrijeme da damo šansu našim ansamblima iz nase sredine: ti ljudi su radili za domovinu, davali sve od sebe kad smo mi nešto tražili, često besplatno svirali kad je trebalo. Zar nije već vrijeme da se njima malo oduzimo? Zar već nije vrijeme da platimo momcima iz naše sredine za zaista dobru glazbu koju će nam dati, a ne da dovodimo ljude iz Hrvatske koji imaju puno više od naših domaćih glazbenika, a po kvaliteti su jednaki, a koji puta čak i lošiji?

Jedina stvar koja se može i mora zamjeriti svim našim zabavnim ansamblima, onima iz Hrvatske i našima ovdje u Torontu: njihovo sviranje naše hrvatske Himne je na žalost, ispod kritike. Himna je svečana pjesma, nešto što se pjeva s dostojanstvom, a ne s raznim inovacijama nota, glasa ili glazbe.

Odnos prema himni se osjeća i u izvedbi: ako nije dostojanstvena, nema onog pravog poštovanja. Ako izmijene način sviranja hrvatske himne, onda zaista možemo biti ponosni na muzicare, koje imamo medju nama i trebamo im dati im šansu, kad god trebamo dobru glazbu.

Valentina

NEKOLIKO CRTA IZ PUHALO VRTA

Prije 15. siječnja '91, samog 15-og i poslije 15-og, priznale su hrvatsku suverenost sve priznate države svijeta, a kasnije čak i neke nepriznate (SRJ). Zar nije konačno došlo vrijeme da Hrvatsku priznaju i neki "Hrvati", u domovini i ovdje?

Da promise i uvide:

Da nema više mjesta za jugonostalgije! Da nema više plodnog tla za intrige! Da nema više nikad povratka u njihova "dobra stara vremena", da se suoče sa realnošću, da se u svojoj egoističnoj borbi za fotelje okane prijavog posla razaranja onog što je stoljećima gradjeno krvlju najboljih sinova Hrvatske, i da počnu da ljube tu prelijepu zemlju kao što djecu ljube svoju pravu majku, jer ne žele više mačehu. Da prestanu biti plaćenici, Jude iškarioti i tudje sluge i da već jednom shvate da je za Hrvate bolja i najgora hrvatska vlast, nego najbolja tudjinska.

Budimo oprezni da nas neki naši i tudji "mudri" političari i politikanti ne uguraju ponovno u neku "srboslaviju"! Budimo oprezni da i opet ne krenemo (po treci puta) krivim putem u tragediju na koju nas upozorava S.S. Kranjčević:

Pružimo si bratske ruke
rastrgane iz daljine,
iskopajmo grob si velik
s kraja na kraj domovine,
i lezimo u njegov mirno,
kao braća zagrljeni...
kad živjeti nismo htjeli.

Uz pozdrav, Ivica

*»Htio sam da ne smetam nikome, a da poslužim
po slaboj svojoj snazi istini, kojoj sve znanosti
treba da dvore.«*

Vladimir Mažuranić

President Tudman's New Year Message

This year is behind us. No matter how successful it was, no matter how many problems it brought with it and left for us to solve, it cannot be viewed outside the context of what has happened.

This year closes a chapter in the history of the Croatian nation. A chapter characterized by the establishment and defense of an independent and sovereign Croatian state. This period has seen the completion of the building of this independent and sovereign state, and the implementation of full sovereignty over Croatian state territory. As the Speaker of the State Assembly said, we have achieved numerous and great successes on this road.

Let me recall something: In 1990 we had to win the political struggle for the right to self-determination and the creation of an Croatian state. From 1991 to 1995 we had to take up arms and defend Croatia and the Croatian people from aggression, and liberate occupied Croatian territories. At one time we had one third of Croatia's territory under occupation, then one-fourth, until 1995. We had to depend on the strength of the Croatian people's will and win international recognition, relying on our own resources and with the help of God, and in 1995, with Flash and Storm we demonstrated the social and military might of the new Croatian state. We showed its strength and we showed the Croatian people's determination to survive. Not only to survive but also to become a player to reckon with in this part of Europe and the world.

In 1995 we showed our determination and our strength, but last year and this year we displayed political wisdom and showed that we are determined to build Croatia together with the part of the Serb population that was coerced into siding with the Yugo-Communist army and Serbia, and rebelling against an independent Croatia. We opted for the peaceful reintegration of the Croatian Danubian region, and decided against a military operation—something we could have carried out but did not because of our democratic and peace-loving orientation, and in order to avoid further casualties among the Croatian people and the Serb population. This year marks the end of such a period, which will undoubtedly be inscribed in gold letters in the annals of the Croatian people's history. Of course, the implementation of state sovereignty over our entire territory is an important date in our history because it enables us to concentrate all our resources on economic, cultural, and scientific development. This authority has been—in both wartime and peace—exclusively in the service of the well-being of the people, and the well-being of every

Croatian citizen as an individual. The Speaker mentioned some figures to this effect.

Let me say something: In its concern for the Croatian citizen, especially the victims of war, this authority has made sure that the victims, widows, and orphans of the patriotic war receive greater income than the highest salaries of state officials, including the Prime Minister and President of the republic. Widows and orphans of fallen fighters are receiving pensions that are higher than the salaries of state officials. Therefore, all these endeavors on the part of our authority have been in the interest of the establishment and defense of an independent and democratic Croatia, and of the building, well-being, and prosperity of all Croatian citizens.

Of course, only now, with this period behind us, with the completion of sovereignty, can we direct all our intellectual, spiritual, and other resources on further building, that our state really should become what we have been fighting for, that it should become a land of liberty, a land of prosperity, and that every individual should be free to determine his own future and the future of his children. Whatever we have accomplished has been done through the policy of reconciliation of a divided Croatian nation, and this is the guarantee for all our future successes. Now that we are no longer confronted with a direct threat of war, and as we have surmounted all the external obstacles to the creation of an independent Croatia, we can now concentrate on a policy of further reconciliation between all citizens of Croatia, on a policy that will produce new results in all areas.

Ladies and gentlemen, dear guests, I am convinced that all we have accomplished, relying on our own resources, and with the help of God, is a durable foundation for the resolution of all remaining problems, which are negligible compared to what is behind us. Show me a country, including the most developed—Germany, the United States—that does not have problems with unemployment, pensioners, and so on. It is incredible how we have managed to resolve all these problems as no other former socialist country could. Of the 24 [former socialist countries], only two or three can compare with us or are slightly ahead of us in some areas, but none of those countries was subjected to aggression, or was under occupation, or had as many casualties, or had so many adverse external and internal factors to cope with.

Therefore, we should have faith in ourselves, in our intellect, in our spirit, in our strength, and let us be united in resolving our problems. Dear guests, let us have a happy and blessed 1998. Thank you.

[Message delivered on December 29, 1997]

NEW CROATIA AIRLINES AIRPLANE ARRIVES AT ZAGREB AIRPORT

ZAGREB (HINA) - The new Croatia Airlines aeroplane "Airbus" A319, called "Zadar", arrived at the Zagreb airport on Wednesday afternoon. The "Airbus" A319 is the first of six new aeroplanes the Croatian company purchased from "Airbus Industries", "Zadar" has Croatian insignia.

IVANA TRUMP BUYS THIRD OF CROATIAN NEWSPAPER "SLOBODNA DALMACIJA" !

SPLIT (HINA) - President of the Globus group management Miroslav Kutle and one of the most famous businesswomen in the world, Ivana Trump, signed a preliminary contract on the purchase of 33% of shares of the newspaper publishing house "Slobodna Dalmacija" in Split on Wednesday.

Kutle told a press conference that the Globus group has 74% of shares in "Slobodna Dalmacija" and that the sale of 50% of its shares to Ivana Trump means that they would manage "Slobodna Dalmacija" together. She said she would have her own page in "Slobodna Dalmacija" once a week.

Representatives of the Globus group also signed a letter of intent for selling the department store Prima 1 in Split to a company owned by Ms Trump.

INA OPENS 47 OIL RIGS IN DANUBE RIVER REGION

ZAGREB (HINA) - The Croatian oil company INA has opened 47 oil rigs in the Croatian Danube river region. Of those 47 rigs, 38 are at the oil field Djelatovci and nine at the oil field Privlaka.

At the beginning of December last year, some hundred workers produced 380 tonnes of oil and about 32,000 cubic meters of oil gas a day, which is 25% above planned quantities. INA has also reconstructed 15 petrol stations in the region, which now employ 295 workers. The value of oil and gas stolen by Serbs during the war from the oil field in Djelatovci, Ilaca and Privlaka was estimated at US \$ 77.84 million, INA representatives said.

EXHUMATION OF MASS GRAVE STARTS IN TOVARNIK

TOVARNIK (HINA) - Experts from the Croatian Government's Commission for Imprisoned and Missing Persons located and started to untomb a 50m x 50m mass grave at the Catholic cemetery in Tovarnik. Supposedly, the

mass grave contains the remains of 48 to 53 persons killed in that region in 1991.

They will start exhuming the bodies on Thursday and the exhumation should last about 10 days, said the Commission's head, Captain Marko Milos. It is assumed that murdered Croats are buried in several other places in Tovarnik, Ilac and Djeletovac.

WITNESSES SAY DOKMANOVIC TOOK PART IN THE PERSECUTION OF CROATS

THE HAGUE, (HINA) - The trial of the former Mayor of Vukovar, Slavko Dokmanovic, which the International Criminal Tribunal for the former Yugoslavia (ICTY) accuses of planning, inciting and executing the mass killing of 200 people in 1991 near Vukovar, continued on Wednesday with the hearing of two witnesses.

Borislav magovac and Marinko Vladic from Ilok witnessed that Dokmanovic took part in the persecution of the Croatian population in that town.

GERMANY WANTS STRONGER ECONOMIC COOPERATION WITH CROATIA

STUTTGART, (HINA) - Germany wants stronger economic cooperation with its eastern central European neighbours, especially with Croatia, German Baden-Wuerttemberg state's Economy Minister Walter Doering said in Stuttgart.

German concern Daimler-Benz organized a symposium entitled "Croatia in Europe" in Stuttgart on Tuesday in which many participants from Germany and Croatia will present Croatia as a German and European political and economic partner, as well as a new market.

Attending the symposium are the German and Croatian Foreign Ministers, Klaus Kinkel and Mate Granic, respectively, deputy speakers of the Croatian National Parliament Zarko Domljan and Drazen Budisa, Croatian Transport and Communications Minister Zeljko Luzave, state secretary at the German Transport Ministry, Hans Jochen Henke, Croatian Interior Minister Ivan Penic and Economy Minister Nenad Porges.

FIRST CONTINGENT OF UNTAES'S RUSSIAN TROOPS LEAVE CROATIA

OSIJEK, (HINA) - Following the winding up of UNTAES's mission on 15 January, the first contingent of UNTAES's Russian troops left Croatia on Tuesday.

Kako smo obećali u prošlom broju Cirkulara danas nastavljamo sa "Deset teza o hrvatskom jeziku". U idućem broju nastavit ćemo s obradom daljnjih točaka.

ŠTO SE IMA NA UMU KAD SE GOVORI O HRVATSKOM JEZIKU:

1. Hrvatski jezik jest jezik kojim se služi hrvatski narod i koji služi hrvatskomu narodu.

U širem smislu, hrvatskim jezikom zovemo sve jezične oblike kojima se služi hrvatski narod. Tako su hrvatski dijalekti, s mnoštvom svojih mjesnih govora, oni dijalekti koje u raznim krajevima govore Hrvati, a hrvatski standardni jezik jest onaj standardni jezik kojim se. Hrvati služe u javnome životu, školstvu, novinarstvu, upravi, znanosti i, uglavom, u književnosti. U istom smislu možemo govoriti i o hrvatskim interdijalektima, žargonima, o pojavama hrvatskoga govornoga jezika itd. Svi ti pojavni oblici zajedno sačinjavaju dakle hrvatski jezik. Naziv h r v a t s k i zasniva se naprosto na prirodnome pravu svakoga naroda da jezik kojim on govori i piše, kojim se on služi i koji njemu služi, nazove svojim vlastitim imenom.

U KOJEM SMISLU SE MOŽE GOVORITI O HRVATSKOME STANDARDNOM (KNJIŽEVNOM) JEZIKU?

2. Medju pojavnim oblicima hrvatskoga jezika najvažniji je hrvatski standardni jezik, koji se, uz osobitosti osnovice, odlikuje vlastitom povijesti i nadgradnjom.

Hrvatski je jezik predstavljen u prvom redu hrvatskim standardnim jezikom (ili kako se obično kaže u svakodnevnom govoru "književnim jezikom"), koji je od svih pojavnih oblika hrvatskog jezika najvažniji, jer je bez standardnoga jezika nezamisljiva suvremena kultura i materijalna i duhovna civilizacija bilo kojeg naroda. Hrvatski standardni jezik ima osobite vlastite značajke i u svojoj povijesti i u svojstvima svoje dijalektne osnovice i u načinu kako se formirao i u uvjetima, prilikama i okolnostima u kojima se razvijao i izgradio. Sve te značajke zajedno dokazuju i osiguravaju opstojnost hrvatskoga standardnoga jezika i pribavljaju mu njegovu osobitu narav, unutarnju gradju i opći izgled.

U tome se smislu može govoriti o hrvatskome standardnome jeziku. S druge strane, postoje i neki posebni aspekti znanstvenoga i praktičnog karaktera koji uvjetuju da se o hrvatskome standardnom jeziku ne može u svim prilikama

govoriti na onaj način kako se govori o većini evropskih standardnih jezika, no ti aspekti nisu za život bitni, iako se ne smiju ni prešućivati ni zanemariti.

KAKO JE NASTAO HRVATSKI STANDARDNI JEZIK?

3. Hrvatski standardni jezik plod je neprekinutoga razvojnog tijeka od prvih glagoljskih spomenika do danas.

Najstarija hrvatska pismenost nastala je na tzv. crkvenoslavenskom jeziku, koji se, kao i u nekih drugih slavenskih naroda, razvio u poseban narodni jezik, hrvatsku recenziju (verziju, redakciju), ili hrvatskokrkvenoslavenski jezik. S proširenjem uporabnih područja hrvatske recenzije crkvenoslavenskoga jezika prodiru u nju postepeno osobine narodnih govora, prvo čakavskih, a poslije i štokavskih, pa i kajkavskih, tako da je već u XV. stoljeću hrvatskokrkveno slavenski jezik u osnovnom razvojnem tijeku već bio prevladan. Specifičnost je hrvatskog jezika da su u svim drugim slavenskim jezicima crkvenoslavenko razdoblje i udijeli bili ili bitno kratkotrajniji i bitno manje važni ili bitno dugotrajniji i bitno važniji. S druge je strane karakteristično da je kulturno- jezične tekovine hrvatske crkvenoslavenske i uopće srednjovjekovne pismenosti, glagoljske i poslije hrvatskočirilske, neposredno naslijedila kasnija pismenost i književnost na hrvatskim dijalektima, pisana isprva pretežno, poslije gotovo isključivo latinicom, pa je tako u razvojnem tijeku hrvatskog jezika sačuvan kontinuitet od prvih glagoljskih spomenika do stvaranja standardnoga jezika i od tada do danas.

Deklaracija o hrvatskome jeziku
Matica Hrvatska

74 MINIATURES S NOTAMA IZ KNJIZNICE SAMOSTANA SV. EUFEMIJE NA BABU.

Ita i njeno društvo. Kako sam poslije saznala, Bucko je krenuo s nekom drugom skupinom pravo uz korito suhog potoka i bez nepritika stigao do Gornjih Korita.

Uson je bivao sve strmiji, a staze ni za lijek. Na trenutak mi se činilo da sam na stazi, ali bih vrlo brzo gubila taj dojam. Osjećala sam kako me pomalo hvata strah, jer više nikoga nisam ni čula ni vidjela, a kada bih pogledala dolje, vidjela bih samo strminu, šipar i nista više. I tada, prekršivši jedno od osnovnih pravila planinarske etike koje glasi “ne idi nikada sama u planinu, ne odvajaj se nikada od društva”, krenem uzbrdo sama, pa što Bog da. Bog čuva malu djecu, ludjake i pijance, a kako nisam ni pijanac ni malo dijete, znači da sam ono treće. Pouzdavši se u Božju pomoć, krenem sama prema gore, prema rubu visoravni. Penjala sam se strmim stijenama koje su se dostojanstveno uzdizale nad mojom glavom. Bile su na sreću prilično raspucane i obilovale dobrim policama za dohvat ruke, još boljim za oslon noge, tako da sam se u početku lako penjala. Na nekim je mjestima stijena bila tako glatka da mi se dalji uspon činio nemogućim.

Viseći tako na stijeni neodlučna i sama, pomislim da se vratim dolje, ali podigavši glavu, pričinim mi se da gore visoko stoji Tatak. da maše konopcem i zove:”Ajde Luce, to ti možeš, samo naprijed, ne odustaj nikada na pola puta.” Dolje pak stajao je Ivica Lukic pa se smješkao, a čula sam i Antin smijeh. Negdje zagrakta ptica. Stresem glavu i slika nestade. Opet sam bila sama. Tako mi vraški nedostaju on, Ante, nedostaju mi Tatekove riječi ohrabrenja, njegova mirnoća, naprosto nedostaju mi svi oni s Velebita. Kako li su samo daleko! Što ja zapravo hocu? Umjesto da grijem stare kosti negdje pored tople peći, ja šezdesetogodišnjakinja visim tu kao šišmiš na stijeni tudje planine. Želim li se ja to dokazati? Kome? Čemu? Zasto? Je li to inat, izazov? I što mi je uopće trebalo da se penjem kao kakva koza i da plazim jezik po ovoj vrućini, čekajući kakvog poskoka da me čopne po prstu pa da odem s vragom tikve saditi. Sjela sam na kamen, opet pogledala dolje, ali nigdje nikoga. Ni Ite ni njenoga društva. I tada zaista odlučim vratiti se natrag istim putem kojim sam bila došla. I već sam se okrenula da se počnem spuštati, kad ugledam jedan ovčiji BRABONJAK. Pa još jedan, pa hrpu brabonjaka, koji su tu bili rasporedjeni kao neki putokaz, kao kamenčići iz priče o Ivici i Marici. Ostavim naprtnjaku i krenem putem tih zlatnih brabonjaka, i uskoro sam bila

sigurna da je to ipak ostatak neke stare pastirske staze.

Opazim jedan kamen kako strši, pa drugi kamen, pa još jedan kamen, pa to su prave stepenice! Vratim se po naprtnjaču i krenem dalje. Sada više nije bilo uspona. Na nekim su mjestima stijene bile prijave od blata, ali brabonjaka je bilo i dalje (jedan sam sačuvala za uspomenu). Zaista je to bila prava staza, davno zapuštena, ali me je dobro vodila. Povremeno se je gubila, odronjavala i nestajala, jer nesta nekadašnjih brojnih stada, nesta pastira, tek bi se tu i tamo pojavila neka ovca ili koza. Staza je vijugala, penjala se polako priljubljena uz samo stijenje, da bi nakon nekog vremena izbila na hrpat do prave pravcate dobro raskršene staze. Stajala sam na samom rubu klanca i pogledala dolje. S druge sam strane vidjela crvene točkice - planinare kako se kreću hrptom planine. Vidjelo se i jedno selo.

- Ita, oj Itaaaa - povičem dolje u klanac, ali odgovora nije bilo. Nakon nekog vremena ugledam je dolje kako mi maše crvenim sviterom. Uzmem svoje štapove, nataknem košulju i dadem joj znakove neka se vrati prema točki polaska, pa se okrene na drugu stranu. Bojeći se da je ne izgubim iz vida i da se opet ne nadjem sama, krenem i ja dolje. Nakon nekog vremena opazim i Riline čovuljke. Bila je to prava široka staza za Gornja Korita.

Kada smo se srele, reče mi da je jedna planinarka doživjela sok od pogleda na te gudure i šipar, tako da ju je Ita jedva uspjela dovesti k sebi.

-Da nije bilo nje, bili bismo djeca i ja krenuli za Tobom, jer sam vidjela da si stigla gore na hrpat. Nalikovala si lučkom pilotu koji brodovima signalizira sa svojim zastavicama.

- Morat ću hitno do nekog lučkog pilota da mi posudi knjigu znakova za mahanje zastavicama.

Sunce je već bilo visoko na nebu kad smo se po drugi put penjali uz planinu, ali sada pravom planinskom stazom, seoskim putem, uz to označenim čovuljcima. Za kratko vrijeme bili smo na Gornjim Koritima.

Smilja Petričević,

U.S. TROOPS CAPTURE “SERB ADOLF”

Sarajevo, Bosnia Jan. 22/98: U.S. troops today acted for the first time to capture an alleged Bosnian war criminal, rushing from unmarked vans parked in the northern Serb-dominated city of Bijeljina to sieze a former concentration camp commander accused of killing at least 16 Muslims and abusing or terrorizing scores of others.

Goran Jelisic, a 29-year -old who described himself a “Serb Adolf” and had made little atempt to hide his presence in the city, was surrounded without incident as he left his apartment at roughly 8 a.m. He then was transferred to Tuzla, site of the main U.S. military base in Bosnia, where he was placed in the custody of officials from the international War Crimes Tribunal there.

FROM THE HAGUE:

In their case again Slavko Dokmanovic, the former mayor of Vukovar, CITY prosecutors presented their first witness, historian Mark Willer, who spoke on circumstances surrounding disintegration of the former Yugoslavia and the outbreak of the Serb rebellion in Croatia.

Professor Willer, an American who has been living in Britain for the past 28 years, got a Ph.D. in history from the Cambridge University. His specialty is history of Yugoslav peoples, especially during Second World War. Willer, who speaks Croatian, taught at several British and American universities. He also headed UNTAES's expert PR team in the Danube region in 1996.

The witness said that Slobodan Milosevic was the first secessionist in the former Yugoslavia, although he often stressed his commitment to the preservation of Yugoslavia. In order to have an easier time centralizing Yugoslavia, which had been transferred from a federation into a confederation by the constitution of 1974, Milosevic encouraged Slovenes to leave.

After a democratic election in Croatia, the Serbs reacted to the victory of Dr. Franju Tudjman's HDZ with “alarm”. Tudjman's rash policies alarmed the Serbs in the rural areas of Croatia, who were used by Milosevic for his expansionist plans in Croatia and Bosnia-Herzegovina, Willer said.

Disorientated after the disintegration of Yugoslav institutions, the Yugoslav People's Army (JNA) disarmed territorial defense units in former republics in order to arm the Serbs. In the spring of 1991 Serbs paramilitary units dug-in eastern Slavonia and the JNA openly backed the Serb party, Willer said.

In August 1991 the JNA and the Serb paramilitary units staged an all out offensive against Vukovar. Although the city was defended by only 1,000 to 1,800 persons, they were attacked by about 30,000 troops. After three months the Serbs managed to capture the town. By conquering Vukovar the Serbs “won a battle but lost a war”, Willer said. (HINA, Zagreb, Jan.20,1998)

WORLD BANK GRANTS FIRST CREDIT TO REPUBLIKA SRPSKA

SARAJEVO (HINA), JAN. 20/98" Croat member of the Presidency of Bosnia-Herzegovina Kresimir Zubak and director of the World Bank Office for Bosnia-Herzegovina, Rorry O'Sullivan, signed in Sarajevo on Tuesday an agreement on two credits intended for reconstruction of the country, insulting the most important financial support for the Bosnian Serb entity so far. According to O'Sullivan, the World Bank will grant US \$17 million to Republika Srpska for the project of reconstruction worth US \$ 65 million. The remaining funds will be ensured by the European Union, Norway, Italy Austria and Great Britain.

O'Sullivan confirmed a decision by the international community that funds be granted to only those municipalities in which local authorities support the implementation of the Dayton agreement. The Foca municipality, in the eastern Bosnia, which should have received funds from the credit, has been subsequently excluded from the project because the local authorities were providing refuge to war crimes suspects.

The second credit worth US \$ 44 million has been intended for the reconstruction of the gas supply system in Sarajevo. The World Bank's share in this credit is US \$ 10 million. Both credits were approved with a 35 year time of repayment without any interest, with a ten year grace period.

PROBLEMI NA KOSOVU

BEČ, (HINA) - Međunarodna organizacija za zaštitu ljudskih prava objavila je 21. Siječnja, kako stanje na Kosovu prijeti prerastanjem u vojni sukob zbog čega zahtijeva održavanje međunarodne konferencije na kojoj bi se raspravilo o budućnosti ove jugoslavenske pokrajine nastanjene pretežito Albancima.

Međunarodna helsinška federacija, sa sjedištem u Beču, priopćila je 22. Siječnja da ukoliko izostane posredništvo iz inozemstva, tamošnja “kriza prijeti prerastanjem u vojni sukob”. Pojašnjavajući takvu ocjenu, Helsinška federacija je istaknula da je tzv. Oslobođilačka vojska Kosova do sada ubila 17 osoba. Također je rečeno da bi najavljani prosvjedi albanskih studenata mogli zaoštriti postojeće stanje. Predstavnici ove organizacije za zaštitu ljudskih prava posljednjih su tjedana razgovarali sa svim važnijim vodama kosovskih Albanaca te s mnogim Albancima po kosovskim selima, priopćila je ta organizacija. Pritom je, kako je rečeno, utvrđeno da ima više naznaka o tome da Beograd sprema nove vojne akcije protiv kosovskih Albanaca.

AKTUALNI SAT NA SJEDNICI ZASTUPNIČKOG DOMA

ZAGREB, (HINA) - Hrvatski je stav da je Prevlaka sigurnosno, a ne teritorijalno pitanje i u tome ima uporište u svim rezolucijama Vijeća sigurnosti UN, Badinterovoj komisiji i kod nekih najznačajnijih međunarodnih čimbenika, istaknuo je potpredsjednik Vlade i ministar vanjskih poslova dr. Mate Granić odgovarajući na upit Ante Đapića (HSP) o šestomjesečnom produžetku mandata mirovnih snaga na Prevlaci.

Mislimo da je ovo zadnji mandat, kazao je Granić dodajući kako će se u pregovorima nastojati točno utvrditi granična crta, kao što to treba učiniti i sa BiH i sa Slovenijom. Potvrđujući Đapićevu tvrdnju da jedino Hrvatska suraduje s Međunarodnim sudom u Haagu, ministar Granić je kazao da Hrvatska to čini “radi svog vlastitog kredibiliteta”. “Ne želimo biti talac uspoređivanja”, kazao je Granić dodajući kako opredjeljenjima i nastojanjima Hrvatske da se uključi u euroatlantske integracije te o suradnji Hrvatske na SECI-jevim projektima.

SRBI NAPUŠTAJU PODUNAVLJE

BEOGRAD, (HINA) - Broj Srba koji napuštaju hrvatsko Podunavlje nije se povećao nakon isteka mandata UNTAES-a, izjavio je danas glasnogovornik beogradskog Ureda Visokog povjereništva UN-a za izbjeglice Mans Nyberg.

U SRJ iz tog područja dolazi 20 do 35 obitelji na dan što je manje nego u prosincu prošle godine, rekao je Nyberg na konferenciji za novinare. Glasnogovornici beogradskog Ureda UN-a Susan Manuel i Nyberg nisu mogli potvrditi ili zaniijekati izjavu predsjednika Međunarodnog odbora Crvenog križa (MOCK) Cornelija Samaruge da se u jugoslavenskim zatvorima nalazi 105 ratnih zarobljenika. Tu je izjavu objavio “Dnevni telegraf”, a danas su je odbacili Komisija jugoslavenske vlade za humanitarna pitanja i nestale osobe i Ured MOCK-a. Ponovljeno je da u jugoslavenskim zatvorima nema ratnih zarobljenika.

PREDSJEDNIK TUĐMAN PRIMIO HIKMETA CETINA

ZAGREB, (HINA) - Predsjednika turskog parlamenta Hikmeta Cetina primio je 22. Siječnja hrvatski predsjednik dr. Franjo Tuđman, a održani su i razgovori s predsjednikom Vlade Zlatkom Matešom i ministrom vanjskih poslova dr. Matom Granićem.

Predsjednik Velike nacionalne skupštine Republike Turske Hikmet Cetin prenio je predsjedniku Tuđmanu čestitke turskog predsjednika Suleymana Demirela na uspješno završenoj mirnoj reintegraciji hrvatskog podunavlja, čime je ostvarena cjelovitost hrvatskoga državnog teritorija. Uz obostrano izraženu želju za jačim razvitkom gospodarske suradnje Hrvatske i Turske, Hikmet Cetin je izrazio potporu ulasku Hrvatske u NATO-savez, ističe se u priopćenju.

MIRNO PREUZIMANJE VLASTI U HRVATSKOM PODUNAVLJU

ZAGREB, (HINA) - Voditelj Misije OEES-a u Hrvatskoj Tim Guldemann pozdravlja mirno ozračje u kojemu je hrvatska vlada 15. Siječnja preuzela upravu nad hrvatskim podunavljem, kaže se u priopćenju Misije koje je objavljeno na 22. Siječnja. U tjednom izvješću Stalnom vijeću OEES-a u Beču, Guldemann ocjenjuje da se može govoriti o “općem opreznom optimizmu” u hrvatskom Podunavlju, iako važna pitanja vezana za povratak prognanih i raseljenih tek treba riješiti, kaže se u priopćenju. U priopćenju se, kao prijetnja javnom redu, navodi protuzakonita izbacivanja Srba koji su zaposjeli hrvatske kuće. Povećan broj takvih nelegalnih izbacivanja zabilježen je posljednjih nekoliko dana, ali se dodaje da je zahvaljujući brzoj i odlučnoj akciji hrvatske vlade, stanje zasad pod kontrolom.

S.A.D. DAJE PODRŠKU PREDSTAVNICIMA FORUMA 21

GLOBUS - U proteklih nekoliko dana američki senator Bob Dole, predstavnik EU-a Per Vinther i visoki dužnosnici EU u Bruxellesu zatražili su od hrvatskog političkog vrha rješavanje problema slobode medija u Hrvatskoj, a predstavnici Foruma 21 našli su se u središtu međunarodne diplomatske akcije za demokratizaciju HTV-a.

UREDNIŠTVO PREPORUČUJE KNJIGE, ČASOPISE, MAGAZINE:

Kad sam u travnju prošle godine bila u Hrvatskoj dobila sam od prijatelja mali znak pažnje: jedan primjerak glasila Hrvatskog Planinarskog Društva “**HRVATSKI PLANINAR**”. Kako do sada nisam imala vremena pregledati taj časopis, ponijela sam ga na odmor i zaista uzivala čitajući ga. Danas Vam ga zato predstavljam i preporučujem, jer je zaista vrijedan naše pozornosti radi svog zanimljivog i poučnog sadržaja.

“**HRVATSKI PLANINAR**” izlazi već preko 89 godina. Neko vrijeme, na žalost, nije mogao izlaziti (od 1915 - 1921 i 1945-1949), a kroz dulje vrijeme (1949-1991) tiskan je pod imenom “Naše planine”. Lijepe su to godine izlaženja: 89 godina, veliki uspjeh za bilo koji časopis. Kad sam počela čitati taj mali časopis (34 stranice) nisam ga mogla spustiti: zaista je zanimljiv. Urednik Dr. Željko Poljak majstorski izabire članke koji nas nose u svijet o kojem običan čovjek vrlo malo zna. Upitate li bilo kojeg hrvatskog planinara o planinama Hrvatske otvori se bujica riječi: eto, takav je to časopis: bujica, koja Vas nosi u visine planina, ljepote za koje čovjek gotovo nema riječi opisa. Ovaj broj, koji ja imam, obaviještava o mnogim interesantim podacima o kojima ja, ili netko od običnih ljudi, malo zna: HPS danas ima preko 134 planinarska društava; 20.000 ljudi su članovi, od toga 40% su seniori, a 60% mladi i umirovljenici. Na prvim stranicama opisan je rad HPS, rad raznih komisija: Komisije za školovanje (kako na mladima svijet ostaje na gotovo svim planinarskim centrima otvorene su planinarske škole za mlade); Komisija za orijentaciju (napravljena su tri nova zemljovida); Komisija za povijest planinarstva; za zaštitu prirode (s posebnim naglaskom na senzibiliziranju mladih); Komisija za speleologiju, Gorska služba spasavanja, Komisija za vodiče, za alpinizam, za planinarske puteve itd. Sve te komisije i njihovo članstvo opisuju svoj rad u člancima, koji Vas nose u opise ljepota naših planina, u doline prekrasnih rijeka, na vrhove i grebene, među šipare i stijenje koje je naprosto čuderno, a tako interesantno opisati to sve može samo jedan planinar.

Malen je “**HRVATSKI PLANINAR**”,ali je nevjerojatno vrijedan i interesantan. Ministarstvo Prosvjete i Športa Republike Hrvatske preporučilo je ovaj časopis 6.11.96 školama kao neobaveznu literaturu zbog njegove poučne vrijednosti. Ima mnogo časopisa koji se trenutno izdaju u Hrvatskoj: ovaj - “**HRVATSKI PLANINAR**” je svakako jedan od najkvalitetnijih i vrijedan pretplate.

Donosimo Vam jedan članak iz “**HRVATSKOG PLANINARA**” koji opisuje vrleti Hrvatske. Nadamo se da će Vam autor, Smilja Petritević, predočiti svojim riječima ljepotu jednog dijela naše domovine.

Za daljnje informacije obratite se na:

“**HRVATSKI PLANINAR**”
10000 Zagreb, Kozarčeva 22
Tel/Fax: 01/ 271-752

BRABONJCI

Kamešnica. Korita. Slikovito selo u zagrljaju planine spava svoj mrtvački san, jer nikoga nema. Tek tu i tamo poneka staračka glava. Sve ode, sve odseli, a planina osta sama.

Ipak se toga dana na staroj školi vijorila zastava: čekali su nas domaćini, planinari. Ali, čim smo se iskrcali iz autobusa, umjesto da sidjemo do škole i tamo se pridruzimo vodiču, mi odmah produžimo put klanca. Grupa “Letecih Holandeza” odjurila je put vrha, a glavni je među njima rekao:”Vas će voditi Radojica do Gornjih Korita i tamo ćemo se naći kada se mi vratimo s vrha. I amen.”

Mi krenusmo dalje, pa pravo, pa desno, kao ovce bez ovna predvodnika, bez dogovora...

- Hej, staza je ovdje lijevo - povićem, vidjevši kamenog čovuljka što sam ga prošle godine tu postavila. Japa me, naime, naučio da kad u nekoj planini bez markacije vidim stazu, za svaki slučaj postavim malu piramidu.

- Šutite, molim Vas, niste Vi vodja - reče mi neki planinar, - valjda on zna bolje od Vas.

-Jezik pregrizla, dabogda - rekoh sebi - Budalo jedna, ne petljaj se gdje ti nije mjesto. i nastavih klackati za njima. Na nekim mjestima je zaista izgledalo kao staza. Hodali smo uz suho korito. S obje su se strane obrušavale litice s kržljivim stablima, izlokanim stijenama. Vrlo brzo smo zašli u gusto šiblje. Neki su hrabro otrpnuli naprijed, uporno vjerujući da će naći stazu, drugi su se vratili natrag, a treći krenuše lijevo uz strm šipar. I ja s njima.

Planina postajaše sve divljija i divljija. Mjestimice sam nailazila na odvratan šipar, a u planini mi nema ništa odurnije nego šipar i poledica. Buduci da nisam čula nikakav zvižduk vodiča, nego samo glasove iza sebe, mirno sam se penjala dalje. Za mnom je išla

LEMENITOST, LJUBAV I ODRICANJE ZA DOMOVINU KROZ “FOND SLAVONIJA”

Prepregledna, plodna polja što se prostiru oko Save, a sve na sjever do Dunava, pa još nizvodno i Savom i Dunavom - to je naša Slavonija. Tu, na tom plodnom tlu živi narod koji svojom ljubavlju prema zemlji i naciji gotovo uvijek nadmaši sve potencijalne okupatore i nikada ne kleće pred silom bilo Atile, Turske imperije, Napoleona ili jadnih Karadjordjevića. Slavonija je uvijek bila i ostala gorda i ponosna a njeni stanovnici Hrvati Slavonci nepokoreni, plemeniti - širokog shvaćanja i širokih pogleda, jednostavni i snažni sa neopisivom ljubavi prema zemlji i ratarstvu. Eto, ti naši Slavonci koji zaštitite Hrvatsku sa istoka i sjevera nisu zaboravili svoja polja, plodne oranice i hrastove šume, sitni žir i divljač što je brojna na toj plemenitoj zemlji; nisu zaboravili ni duboke brazde zaorane u zemlju crnicu, niti mora žita i kukuruza, bostane i rijeke bogate ribom; ne, nisu niti zaboravili niti se odrekli makar bili u Australiji ili Kanadi. Slavonska nošnja, tamburice i poskočice, veliki bijeli kruh, debele svinje, kulen, šunku i kobasicu, kolače i vino - sve je to što krasí Slavoniju, koju ni doseljenici u Slavoniju ne mogu zaboraviti, a kamoli Slavonci i Šokci. Žeravi konji, aiti u kolima, drumovi i šorovi, nježne djevojke i lijepe snaše - sve to skupa i još više : to je naša Slavonija i to su naši Slavonci.

Tu svoju ljubav nose naše Slavonci i tu u Torontu.Čim je balkanski barbar tenkovima i topovima zaorao tu slavonsku i sremsku ravnicu diže se naoko mirni i plemeniti čuvar Slavonije i slomi krila veliko srpskom orlu, a Slavonci u Torontu osnovaše Fond Slavonija. Svrha ovog fonda je bila u prvom redu pomoći obrani Slavonije, a zatim i cijele Hrvatske gdje god je to bilo potrebno. Dok su Slavonci Toronta i okolice nesebično i neumorno sakupljali pomoć i hitro je pretvarali u “ono što treba” Hrvatskoj za obranu, neki drugi se nisu niti snasli.

Fond je osnovan 26. kolovoza 1991 i njegov prvi predsjednik Gosp. Mijo Krijan - zvani Krijo, kao ni cijeli Odbor, nisu puno spavali tih dana. Radili su iz sve snage: skupljali materijalna sredstva za ono što je bilo hitno za Domovinu; hranu za gladne širom Hrvatske, odjeću za bezbrojne izbjeglice, sve što je bilo potrebno. Dakle, cijeli asortiman artikala potreban jednoj državi i civilnom pučanstvu zemlje u ratu. Sva ta pomoć išla je preko Karitasa tamo gdje je bilo najpotrebnije.

Drugi predsjednik Gosp. Adam Pezer je nastavio uspješnim vođenjem Fonda od 1996 do 1997, da bi ponovo za predsjednika ove godine bio izabran Gosp. Mijo Krijan.

Po okončanju strašnog rata i uspostavi Neovisne Republike Hrvatske Fond Slavonija pomaže u zbrinjavanju ratnih vojnih invalida i obitelji, koje su ostale bez muža, ratnu siročad itd. Fond Slavonija je dosegao svojom humanitarnom pomoći u Hercegovinu, u Bosansku Posavinu, u Banja Luku, i u Sarajevo. Sve te pomoći, kako smo vec rekli, Fond upućuje putem Karitasa.Pomoć je namjenjena onima kojima je najpotrebnije ne vodeći računa dali je to Slavonija ili Banovina, Zagreb, Vukovar, Dubrovnik ili Orašje: takvi su ljudi u Fondu Slavonija. Kolika je to pomoć, teško je za vjerovati, ali knjiga blagajne bilježi 2, 140 milijuna kanadskih dolara.

Pitate se, dragi čitaoci, pa koliko to ljudi radi za taj Fond Slavonija? Odbor broji 18 osoba, 9 žena i 9 muškaraca, a članstvo oko 300 osoba. Gosp. Krijan kaže da svi članovi rade izvrsno, da svi daju sve od sebe i sakupljaju pomoć od drugih Hrvata.

U ovom fondu nema tajni. Dobronamjerni čovjek može navratiti da vidi knjige i potvrde za svaku centu. Potvrda ovoj plemenitosti Fonda Slavonija je oko 60 - zahvalnica od Županija, Vojnih Stožera, Udruge Dragovoljaca, Udruge Slijepih, Ratnih Vojnih invalida, itd. Gosp. Krijan navodi da su pomogli oko 2.500 obitelji koje su bile u nuždi. Glavni oblik aktivnosti su dobrovoljni prilozí, zabave, piknici i razni sastanci tzv. “stag party” za posebne potrebe.

Ako se malo vratimo tu u Toronto i sjetimo se prepunih dvorana kada bankete priređuje Fond Slavonija, pa spomenimo i velikog gosta Fonda Slavonija Uzoritog Kardinala Franje Kuharica i inih osoba vjerskog i političkog značaja, koji su znali pozitivno ocijeniti značaj ovog plemenitog Fonda, onda će nam biti puno lakše shvatiti dobrotu i mukotrpan rad te nada sve pošten odnos prema darovateljima.Zato kada čujemo da Fond Slavonija priređuje banket, pohrlimo u hrvatsko zajedništvo, pomozimo Fondu Slavonija. Zabave i banketi Fonda Slavonija su specifični po pripremi i posluži. Vruća, kuhana rakija, domaće kolinje, kobasice, kolači - neću dalje nabrajati da ne izazovem želju da pozovem Upravu Fonda Slavonija - kada tako dobro znate sve ukusno i lijepo pripremati, uradite to što češće.

Na kraju ovog napisa zapivajmo onu slavonsku - “škripi deram, škripi deram, tko je na bunaru....” i onu “ Mi smo Šokci, Hrvati smo pravi, Mi nosimo crven-bijeli-plavi...” Čestitajmo Upravi Fonda Slavonija i članstvu, i u ime zajedništva i ljubavi prema Hrvatskoj - kažimo im veliko Hvala.

Podatke sakupio i napisao: Ing. Ivo Jolić

VLAK ŠIROKA OSMIJEHA S PUTNICIMA VLAKA ŠTO JE 15.I.98 SA ZAGREBACKOG GLAVNOG KOLODVORA KRENUO PUT SLOBODNOG VUKOVARA

Mogu li ja, molim Vas, sjesti s Vama? Nizak čovjek u kariranoj jakni vukao je za rukav ljude u tamnim odijelima jučer nešto prije osam sati pred izgubljenim vlakom, koji je na prvom peronu prvog kolosijeka zagrebačkog željezničkog kolodvora čekao specijalne putnike. Nije mogao vjerovati Šarengradjanin Milan Nikl da mu nitko dosad nije rekao da taj vlak ide u Vukovar. Čuo je ujutro na radiju - i dočuo, bez svjetane karte, s prognaničkim kartonom u džepu.

Momci iz osiguranja rastrkali su se prvim peronom, po unaprijed zadanom redu putnici su se popeli,svaki u svoj od 11 vagona zeleno-bijele kompozicije, a da prolaznici nisu prepoznavali lice s tv-dnevnika ne bi zapravo ni posumnjali da je taj vlak povjesni.

Posebni vlak za Vukovar, što ga je organizirao UNTAES, točno je u 8.20 sati poveo oko 180 visokih hrvatskih dužnosnika, stranih diplomatskih predstavnika, vojnih izaslanika, predstavnika međunarodnih organizacija, 64 novinara, četiri prognanika i tri zagrebačka umirovljenika (potonje su pustili i bez pozivnice) na proslavu svečanog završetka misije UNTAES-a u Republici Hrvatskoj.

Da su u Vukovar 15 minuta poslije 11 sati 15. siječnja 1998 godine dovezli vlak po tračnicama koje su zapravo zašile Hrvatsku, moći će uvijek pamtiti vlakovodja Hrvatskih željeznica Zagrepčanin Miroslav Horvat i Vinkovčanin Nikola Mihaljević. Prvi je vozio do Vinkovaca, drugi je povijesnu kompoziciju zaustavio u Borovu Naselju, u kojem se putnicima,koji su sišli u predvorje srušenoga grada zaplavilo pred očima od kordona policajaca, što su se izdužili uza se prilaze kinodvorani u kojoj je predviđena svečanost, razmijelili su se i stali mirno i u šikarama uz put.

Vagonima vlaka nisu svirale tambure, nitko nije zabavljao putnike, visoke uzvanike, ali - domaći naročito - široko su se osmijehivali.

Jer, taj je oblačni dan, jučerašnji, bio poseban - takvim ga je prepoznala i Vesna Škare-Ožbolt, predsjednica Nacionalnog odbora za uspostavu povjerenja, zato što UNTAES odlazi, a Hrvatska prvi put i konačno dolazi u Vukovar. Gospodja Ožbolt, koju su svi međunarodni predstavnici srdačno pozdravljali dok je obilazila vagone, nije se uspjela obraniti od novinara, koji su - čini se, baš svi - željeli posvetu u večer prije predstavljenju, a uzvanicima u vlaku jučer darovanu knjigu o mirnoj reintegraciji “Olujni mir” što ju je supotpisala s Ivicom Vrkićem.

Ministar je obnove Jure Radić naglas povjeravao suputnicima da se zapravo osjeća kao u normalnom vlaku,

na redovnom, ali - napokon - putovanju u mirnodopsku Hrvatsku.

- Sad mi prolazi kroz glavu da me prognanici u stvari nikad nisu pitali “Hoćemo li se vratiti?”, nego “Kad ćemo se vratiti?” i - to je to! Uzbudjeno je naglas razmišljala potpredsjednica Hrvatskog državnog sabora Jadranka Kosor.

Ali, je li ušao u vlak do kojeg mu je bilo toliko stalo onaj Šarengradjanin? Gdje su vukovarski, podunavski prognanici?

-Mislim da nema prognanika u ovom vlaku - prevario se Predsjednikov glasnogovornik Tihomir Vinković kad je novinare na početku putovanja obavještavao o putnicima.

- Morao sam ući. Čeznuo sam za tim. U Šarengrad ne mogu jer mi je u kući još uvijek Srbin iz Voćina, ali u Borovu Naselju nisam bio 10 godina. A ja sam nekad gradio Vukovar! - reče zidar i prognanik Nikl, koji se nada da će na proljeće graditi i svoj porušeni Šarengrad. O tome je mislio dok je šutke gledao polja kako promiču kroz okno vlaka, kojim on - ipak - putuje.

Prvi put nakon okupacije 1991 godine jučer je posebnim vlakom u Vukovar putovala i Vukovarka Irena Jarabek, kojoj su sina vozača, Zlatka, ubili zločinci na Ovčari. Pokopala ga je u Zagrebu.

Od pet ujutro čekala sam na kolodvoru kad sam na radiju čula da ide ovaj vlak. i - danas mi se želja ispunila - zasuzi sijeda Irena i povjeri se da se bila zaklela da neće u Vukovar dok tamo ne bude samo naša vlast.

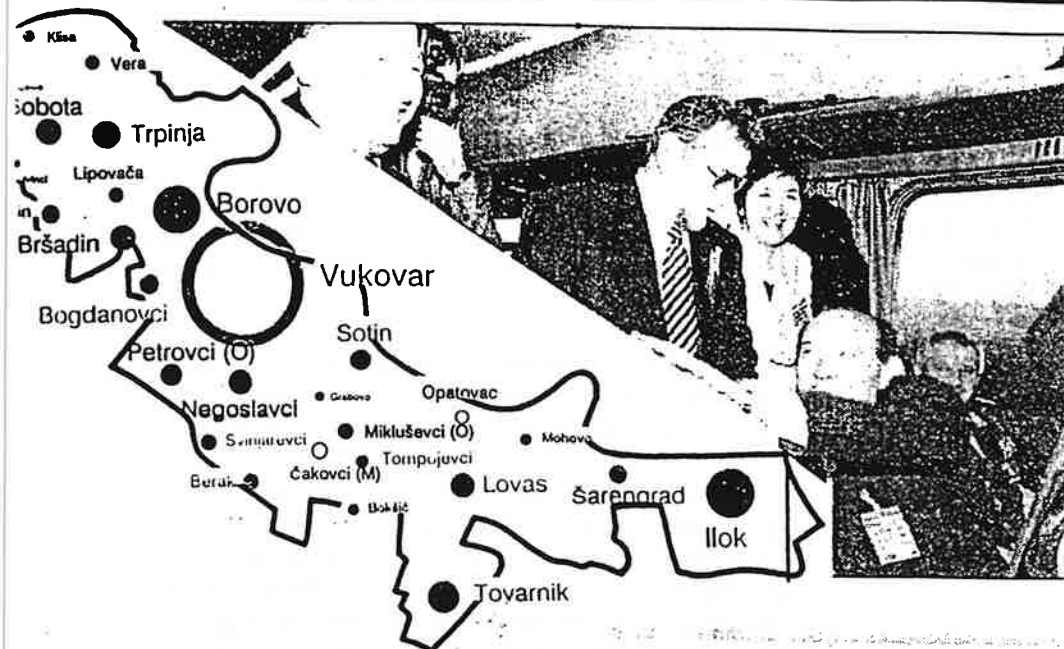
- Evo, dočekala sam! Želim doznati kako ću se osjećati. Ireni su tekle suze dok je kroz okna jednog od triju UN-ovih autobusa, koji su uzvanike-putnike sišle iz posebnog vlaka vozili u razgledavanje srušenog Vukovara - u kojem više nikad neće biti njezina Zlatka. Vrijeme u kojem će ona tek učiti brisati suze, u kojem će sići s nekog sasvim redovnog vlaka i iznova podizati srušenu kuću kod vodotornja, intonirala je jučer pola sata poslije podneva melodija što ju je svirao orkestar belgijske kraljevske mornarice, načinjuci u kino-dvorani Borova Naselja svečanost UNTAES-ove predaje “ključeva” Podunavlja hrvatskim vlastima!

Mirjana Prišćan

“Večernji List” 16.I. 1998, 10 str.,

VERBATIM

American historian Mr. Mark Willer testifying in the Hague on Serb rebellion in Croatia: “ “By conquering Vukovar the Serbs “won the battle, but lost the war”.

Slavlje i na Visu

Jučer su na najudaljenijem hrvatskom otoku prognanici iz hrvatskoga Podunavlja proslavili završetak mirne reintegracije i odlazak UNTAES-a. Okupljeni kod vukovarske obitelji Đorđić, koja će se idućih dana vratiti u rodni Vukovar, nakon gotovo šestogodišnjeg progonstva, viški su Slavonci i Baranjski taj veliki događaj proslavili pjesmom, svirkom i bogatom slavonskom gozdom.

Viški su Vukovarci brzojavno zahvalili predsjedniku Republike dr. Franji Tuđmanu, hrvatskoj Vladi, članovima Nacionalnog odbora za uspostavu povjerenja te američkom generalu Jacquesu Kleinu i njegovu nasljedniku Williamu Walkeru. U brzojavima piše: »Hvala vam za sve što ste učinili za samostalnu i cjelovitu hrvatsku državu.«(pab)

RETURN TO VUKOVAR A SYMPHONIC HIT

Los Angeles, Ca. - On November 16,1997 in the new St. Anthony's Croatian parish Centre, the Friends of Vukovar an organization established to assist in the rebuilding of Vukovar, with the help from the City of Los Angeles Cultural Affairs Department, the Consulate General of Croatia in Los Angeles and the Insitute Di Cultura presented "Return to Vukovar" a symphonic concert for universal peace, love and solidarity.

Master of Ceremony, Leo Majich, president of the Croatian National Association, opened the festive cultural event and introduced the artists with his usual aplomb. Music and lyrics were by Maestro Andrea Centazzo, author of many compositions, guest conductor to many orchestras in Europe and the United States, and recipient of many prestigious awards from Italy, France, Japan and the USA.

Maestro Centazzo conducted the American Youth Orchestra of 50 youth musicians that filled the spacious stage. Soloist singers were also Christina Voelim and our own Tihana Herceg.

Tihana, operatic singer, beautiful and charming, petite reminiscent of Lily Pons, is known to us from her performances at the Los Angeles Music Centre in Mozart's opera, "Cosi Fan Tutte" and others during her tenure as resident with the Los Angeles Opera Company. Croatian narrators Ksenia Prohaska and Tatiana Matthews recited "Ode to freedom" by I. Gundulic, "O lijepa, o draga, o slatka slobodo", "Fax from Croatia " by B. Arapovic; "A grain of corn by the wayside"; by Š. Šito Ćorić; "I used to have a house, I used to have a home" by Z. Sabol and "Vukovar" by D. Janjatović.

"Return to Vukovar" symphony is a somber and majestic Requiem, not as

solemn as Verdi's or Mozart's, in the words of Maestro Centazzo, "to fulfill an immense desire to put to music the internal anguish I have felt since the inception of the war in Croatia and Bosnia." The seven Movements of the symphony: "invocazione", "Vukovar", "Il Viaggio Del L'Amore", "Ali Ako", "A grain of Corn by the Wayside", "Oh, Death" and "Miserere" express realistically and with passion the terrible agony of human beings in the dying city.

It opens with the ominous and distant rumble of guns and cannons, increasing to thunder as it approaches. It becomes leitmotiv throughout the symphony reminding the listeners of the terrible tragedy of human suffering and the utter devastation that our Peace Negotiator, Cyrus Vance, characterized as "unbelievable brutality" when he visited Vukovar.

Soloists in solos, duets and tercets emphasized that tragedy with their beautiful singing appropriate to the spirit of the various movements. The final movement, more "Te Deum" than "Miserere" was the apotheosis of victory of good over evil. The Mary Star of the Sea Croatian Choir from San Pedro and the soloists blended their voices in a glorious rousing finale, a homage to the city which emerged like "Dante from Hell", "a riveder le stelle", to again see the stars.

The enthusiastic crowd that filled the hall responded with standing ovation and prolonged applause to the Maestro, the orchestra and singers, well deserved for a magnificent performance.

Our Consul General, Dr. Mišo Munivara, regaled us with his own poem on Vukovar and thanked those present for their attendance and contributions to the fund for rebuilding the Home of Disabled Children in Vukovar.

Ante Mrgudić/ Lodge 677
(ZAJEDNIČAR, Dec. 17/97, pg 21)

U POVODU ZAVRŠETKA MIRNE REINTEGRACIJE PODUNAVLJA I ODLASKA UNTAES-a

Ostvaren san!

Vukovar i Hrvatska dočekali su kraj mirne reintegracije hrvatskog Podunavlja. Jučer su u povodu toga priredene svečanosti i oproštaj od UNTAES-a, čija je uspješna misija okončana u Hrvatskoj.

Sa zagrebačkog Glavnog kolodvora jučer je put Vukovara krenuo vlak s visokim hrvatskim dužnosnicima, diplomatima, prognanicima i novinarima, koji su se pridružili velikoj proslavi. U vlaku su bili ministar vanjskih poslova Mate Granić, potpredsjednici Vlade Jure Radčić i Vladimir Šeks, ministri Ivica Kostović, Miroslav Šeparović, Ivan Penić, načelnik Glavnog stožera HV-a Pavao Miljevac, Vesna Škare-Ožbolt, predsjednica Nacionalnog odbora za uspostavu povjerenja u Podunavlju, visoki izaslanici UN-a i UNTAES-a, s podtajnikom UN-a i posebnim izaslanikom glavnog tajnika UN-a Bernardom Miyetom na čelu, većina veleposlanika akreditiranih u Zagrebu, među kojima su bili i američki veleposlanik William Dale Montgomery, te papinski nuncij Giulio Einaudi.

Među putnicima je bio i Ivica Vrkić, koji je proteklih mjeseci neumomim angažmanom uvelike pridonio završetku mirne reintegracije.

- Ovo je veliki dan za Hrvatsku, koja je postala cjelovita, i za hrvatske prognanike, kojima se konačno otvara mogućnost da se vrate kućama. Svijetu hvala što je pomogao, a mi

ćemo biti postojani čimbenik mira na ovome području - rekao je Vrkić prije ulaska u vlak.

U vlaku je bio Milorad Pupovac, koji smatra da je ovo značajan dan za sve ljude koji žive u Hrvatskoj, a i za stabiliziranje mira na cijelom području.

- Nakon ovoga imamo šanse za prosperitet za sve, pa i za građane srpske nacionalnosti - ustvrdio je Pupovac.

Put Vukovara pošao je i Thorwald Stoltenberg, mirovni posrednik na brojnim pregovorima, a i bivši američki veleposlanik Peter Galbraith, čovjek koji je obilježio mandat UNTAES-a, sudionik brojnih pregovora i dogovora i koji je sa Stoltenbergom pripremio i Erdutski sporazum.

- Ovo je naš san i sada vidimo da se on ostvaruje - rekao je Galbraith. Stoltenberg je izjavio da je to povijesni dan za ljude u Hrvatskoj i za one koji su doprinijeli uspostavi mira i razvoju toga područja.

I Mate Granić nije krlo zadovoljstvo rekavši da završetak mirne reintegracije mnogo znači za razvoj Hrvatske i njezino uključenje u srednjoeuropske i euroatlantske integracije, što bez reintegracije Podunavlja nije bilo moguće.

Vladimir BARISIĆ

Snimili Patrik MACEK i Saša ZINAJA

Sedam godina kasnije nitko od njih koji su gurali u juriše i zagovarali rušenje i klanja ne smatra da je činio ista loše. Nitko se nije ispričao žrtvama, a niti priznao grijeh, ili bar pogrešku. Političari i akademici, pisci i crkvenodostojanstvenici, generali, novinari i dragovoljci, domoljubi za novac i preprodavaci opljačkana vukovarskog blaga - svi i dalje misle da je sve u redu, i da je upravo tako trebalo. Nikome od njih, kao ni onoj većini koja je u svemu sudjelovala odobravanjem, ili tek šutnjom ne pada na pamet priznati krivnju, osuditi zločine

Gospodine Generale, zapamtite Vukovar.....

(ulomak iz Večernjeg Lista, 15.I.1998 s. 9)

Prognanica u razgovoru s Jadrankom Kosor

Ivica Vrkić imao je pune ruke posla - mnogi su poželjeli da im se potpiše u knjigu "Olujni mir"

